

Dikt om dröm och död

Slumra´ i natten,
kom in i en dröm,
där färgat vatten
rann i en röd ström -
ur Silverskatten ...

I ett dunkelt hörn
jag då satte mig,
men fick mig en törn -
av en sylvass grej;
näbben på en örn??

Reste mig å föll
genom tid & rum.
Fattningen behöll !
Är, väl, inte - dum !
Knäppt, det föreföll!

Livet går i en
ryckig rörelse.
Å, under Solen
sker Förförelse,-
- av en ensamman!

Lemmar av grymt slag,
gärna, 'sätter på', - -
medans natt blir dag.
För å kunna 'gå', --
-- bränner de nånn svag!

Jag minns den stunden,
som var det, - igår!
Ofri, - fastbunden, --
en osalig Vår, - -
nära Avgrunden ...

... EJ - en Metafor !

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten